

Album „W sercu Puszczy. Ziemia mielecko-kolbuszowska”

Album „W sercu Puszczy. Ziemia mielecko-kolbuszowska”

W ubiegłym roku samorządy oraz nadleśnictwa z powiatu mieleckiego i kolbuszowskiego podjęły decyzję o wydaniu dużego albumu fotograficznego. Partnerskie projekty są podstawą budowania wspólnego dobra, również w ramach dziedzictwa naszego regionu. Album przybliżający jego piękno zachwycą i pozwala lepiej poznać bliskie naszym sercom miejsca na ziemi mielecko- kolbuszowskiej.

- **Fotografie:** Andrzej i Zbigniew Kożuchowscy, Piotr Morawski, Tadeusz Poźniak, Dariusz Tyrpin, Hubert Sobiczewski, Krzysztof Motyka, Krystian Kłysewicz, Jacek Stankiewicz i inni.
- **Tekst:** Marek A. Stańkowski
- **Format:** 240 x 300 mm, oprawa twarda, 384 strony
- **Fragmety albumu do obejrzenia po kliknięciu w link** <https://publuu.com/flip-book/68052/776443>
- Link do zakupu: <https://tiny.pl/csl2l>

W widłach Wisły i Sanu rozciągała się niegdyś prastara puszcza. Ziemia mielecko-kolbuszowska była jej sercem. Dziś na zachód od Wisłoki przeważają obszary o charakterze rolniczym, natomiast na wschód od niej – bezkresne lasy. Pomimo że nie są one tak rozległe jak dawniej, Puszcza Sandomierska nadal stanowi jeden z największych zwartych kompleksów leśnych w Polsce. Majestatyczne bory sosnowe z fragmentami dębiny i buczyny, rozlewiska i stawy, malowniczo meandrujące rzeki, tajemnicze bagna i torfowiska, śródlądowe wydmy, nietknięte ludzką ręką ostępy – wszystko to tworzy cenny ekosystem, ostoję dzikich zwierząt, w tym łosi, licznych drapieżników i niemal dwustu gatunków ptaków.

W puszczańskim krajobrazie kulturowym wyróżniają się sięgające dawnych dziejów zamki, pałace i dwory, z najcenniejszymi w Rzeczypospolitej, Przecławiu, Weryni oraz Niwiskach. Natrafimy tu także na niekwestionowane perły architektury drewnianej – siedemnastowieczne kościoły w Cmolasie, Porębach Dymarskich i Gawłuszowicach, a także gromadzące rzesze wiernych sanktuaria z cudownymi obrazami, otoczonymi kilkusetletnim kultem, jak choćby te w Ostrowach Tuszowskich, Padwi Narodowej czy Chorzelowie. Ślady dawnej wielokulturowości tych ziem znajdziemy na cmentarzach ewangelickich w Czermynie i Sarnowie, gdzie pochowano józefińskich osadników niemieckich i ich potomków. Jednak solą tej ziemi są Lasowiacy. To lud wytrwały, zaradny i pracowity, z barwnym folklorem, bogactwem obrzędowości, rzemiosła oraz tradycji – pilnie strzeżonej w lasowiackich sercach i duszach.